

Jo..

Ptám se sám sebe proč
máme v hlavě vysněnej ideál kterej chceme moc
Filtrujem lidi kolem sebe jako firewall,
dopředu přemejšlíme jestli máj tohleto a nebo támto.
Nesmyslný nároky.
Všechno nám je málo a nás netrápí že věříme blábolu,
co je v myslích jako nádor.
Stavíme mezi sebe zdi,
tváříme se, že chceme klid,
trápíme sami sebe s tím že válčí hlava a náš cit.
Říkáme, že víme co chcem, ale to neví nikdo z nás,
a vlastně jen stojíme na místě a chcem zažít zázrak,
hledáme to, čemu se říká pravá láska,
ale když je někdo fakt normální tak je spíš za blázna.
Proto si chlapy hledaj mrchy
a ženský si hledaj zmrdy
pak jsou v údivu, že bolí svírat růži co má trny
milujem problémy a adrenalin v krvi,
bude to pravděpodobně lež když budem tvrdit
něco jinýho.
Protože si pak rádi namlouváme že máme pravdu
a známe každej kámen na cestě za vášní.
Jeden krok dopředu, pak dva kroky zpátky
protože nechcem aby to bylo moc vážný.

Hledáme na špatných místech
skládáme ze špatných písmen
věty, který nevedou dál
do stínů zahalíš sám
světlo dřív než vyjde.
Hledáme čím dál tím víc
těch stop je čím dál tím míň
a moje srdce chce mít své..
iiii, jednou na to přijde.
Jednou to znovu přijde.

Často stává se, že to co hledáme je blíž než si myslíme,
ale my furt čekáme na výstřel
utvrzujem se že to vyjde třeba příště
a jsme slepí tomu, když k nám má někdo přízeň.
Často nevnímáme nenápadný gesta a signály
možná by to fakt chtělo restart,
přestat se honit za pantomima, je nezdár
když nám na cestu jasně svítí něčí hvězda.
Často se bojíme jít dál,
to starý nechat za sebou hnít
a pohnout se trochu z míst
a kouknout se poprvý
na to pravý štěstí z blízka
nemít strach z neznáma ale jít tam.
Možná tam pochopíme že to není o drahým autě,
vile na skále a svalech, bazénu, sauně a tvarech,
penězích na účtě v bance, penězích za drinky v barech,
pugetech růží jen kvůli fotkám na instagramech.
Není to o tom, kdo je dokonalej a bez chyb,
ale je to o tom kdo je s tebou v dobrým i ve zlým,

kdo s tebou zvládne životní problémy a testy,
s kým ti je za všech okolností jenom hezky.

Hledáme na špatných místech
skládáme ze špatných písmen
věty, který nevedou dál
do stínů zahalíš sám
světlo dřív než vyjde.
Hledáme čím dál tím víc
těch stop je čím dál tím míň
a moje srdce chce mít své..
iiii, jednou na to přijde.
Jednou to znovu přijde.